

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93
e-mail: inform@dkrp.gov.ua

Від _____ № _____

**Новоградівська сільська рада
Бобринецького району
Кіровоградської області**

вул. Молодіжна, 39, с. Новоградівка,
Бобринецький район,
Кіровоградська область, 27251

*Пропозиції щодо удосконалення
проекту регуляторного акта*

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проект рішення Новоградівської сільської ради Бобринецького району Кіровоградської області «Про встановлення податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, як складової податку на майно на 2018 рік на території Новоградівської сільської ради» (далі – проект рішення) та документи, що надані до нього листом Новоградівської сільської ради Бобринецького району Кіровоградської області від 09.06.2017 № 3/01-02.

За результатами проведеного аналізу проекту рішення, експертного висновку постійної комісії Новоградівської сільської ради з питань бюджету, фінансів, соціального захисту населення та регуляторної політики щодо його регуляторного впливу та аналізу регуляторного впливу до зазначеного проекту рішення на відповідність вимогам статті 4 Закону встановлено наступне.

1. Проектом рішення визначаються обов'язкові елементи податку, а саме: платники податку (пункт 2 проекту рішення); об'єкт оподаткування (пункт 3); база оподаткування (пункт 4); пільги із сплати податку (пункт 5); ставки податку (пункт 6); податковий період (пункт 7); порядок обчислення суми податку (пункт 8); порядок сплати податку (пункт 10); строк сплати податку (пункт 11).

Встановлення місцевих податків та зборів здійснюється у порядку, визначеному Податковим кодексом України (далі – ПКУ) (підпункт 12.3.1.

пункту 12.3 статті 12 ПКУ). Так, згідно з підпунктом 12.3.2 пункту 12.3 статті 12 ПКУ, при прийнятті рішення про встановлення місцевих податків та зборів обов'язково визначаються об'єкт оподаткування, платник податків і зборів, розмір ставки, податковий період та інші обов'язкові елементи, визначенні статтею 7 ПКУ.

Отже, у проекті рішення повинні бути визначені всі обов'язкові елементи податку або наведені посилання на конкретні положення (абзаци, пункти, частини, статті та розділи) ПКУ, якими вони вже встановлені, а, в свою чергу, положення, викладені в цих елементах, мають відповідати вимогам ПКУ.

Натомість, у проекті рішення відсутні такі обов'язкові елементи, як строк та порядок подання звітності про обчислення і сплату податку, що не узгоджується з наведеними вимогами ПКУ.

2. Підпункт 3.2 пункту 3 проекту рішення, яким встановлено об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які не є базою оподаткування, пропонуємо привести у відповідність до вимог підпункту 266.2.2 пункту 266.2 статті 266 ПКУ, якою встановлено вичерпний перелік таких об'єктів.

3. Звільнення від оподаткування об'єктів нерухомості, які перебувають у власності релігійних організацій дублюється частиною и) пункту 3 проекту рішення, частинами а) і г) підпункту 5.2 пункту 5 проекту рішення.

Пропонуємо виключити частину г) та норми, що стосуються релігійних організацій, з частини а) підпункту 5.2 пункту 5 проекту рішення та привести даний пункт у відповідність до вимог підпункту 266.5.1 пункту 266.5 статті 266 ПКУ, а також зробити редакційні правки в частині коректного визначення нумерації пунктів.

4. Пунктом 6 проекту рішення визначено, що ставки податку у відсотках розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 квадратний метр бази оподаткування становлять:

- 1 відсоток — для об'єктів житлової нерухомості, що перебуває у власності фізичних осіб;
- 0,1 відсотка житлової та нежитлової нерухомості, що перебуває у власності юридичних осіб.

Водночас, проектом рішення не встановлюється ставки податку для об'єктів нежитлової нерухомості, що перебуває у власності фізичних осіб, що не відповідає вимогам ПКУ та є неоднозначними для розуміння особами, які будуть виконувати або впроваджувати вимоги цього акта.

Крім того, ставки податку в проекті рішення визначені без урахування місця розташування (зональності) об'єктів нерухомості. Отже, пропонуємо пункт 6 проекту рішення привести у відповідність до вимог підпункту 266.5.1 пункту 266.5 статті 266 ПКУ.

5. Проект рішення в цілому потребує редакційних правок в частині коректного визначення нумерації пунктів (після пункту 11 зазначено пункт 2, наявні два пункти з номерами 2 та 3, три пункти з номером 4).

Таким чином, проект рішення потребує доопрацювання з метою приведення його у відповідність до вимог Податкового кодексу України.

Враховуючи вищевикладене, проект рішення не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципом адекватності – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Щодо аналізу регуляторного впливу

Наданий аналіз регуляторного впливу (далі – АРВ) не у повній мірі відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2014 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151 (далі – Методика).

1. Так, у розділі I АРВ «Визначення проблеми» розробник обмежився лише словесним описом проблеми – не наведено жодних даних у числовій формі, які б обґрунтовували її наявність, масштаб та важливість, а також не охарактеризовано та не оцінено сфери, на які проблема має найбільший негативний вплив. Зазначене не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема, з принципом доцільності – обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми.

2. При підготовці розділу III АРВ «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» розробником визначаються альтернативи вирішення проблем, однією з яких є «Не прийняття регуляторного акта».

В описі цієї альтернативи в АРВ та в описі витрат таблиці оцінки впливу на сферу інтересів держави (пункт 2 розділу III АРВ) зазначено, що по закінченню 2017 року рішення про встановлення податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, для об'єктів житлової і нежитлової нерухомості, будуть скасовані як такі, що не пройшли регуляторну процедуру і не поширюються на подальші періоди. Їх дія буде розповсюджуватися на фізичних осіб платників податку. Суб'єкти господарювання залишаться без нормативного акта.

Однак, **органи місцевого самоврядування**, в рамках, визначених Бюджетним та Податковими кодексами України, **мають до 15 липня кожного року прийняти та оприлюднити рішення про встановлення місцевих податків та зборів на наступний рік з визначенням обов'язкових елементів, встановлених положеннями ПКУ для відповідного місцевого податку чи збору.**

У разі, якщо сільська, селищна, міська рада або рада об'єднаних територіальних громад, що створена згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, у встановлений термін не прийняла рішення про встановлення відповідних місцевих податків і зборів на наступний рік, такі податки справляються, виходячи з норм ПКУ, із застосуванням їх мінімальних ставок та без застосування відповідних коефіцієнтів, а плата за землю справляється із застосуванням ставок, які діяли до 31 грудня року, що передує бюджетному періоду, в якому планується застосування плати за землю (підпункт 12.3.5 пункту 12.3 статті 12 ПКУ).

Тобто, враховуючи норми Бюджетного та Податкового кодексів України, органи місцевого самоврядування мають щорічно (до 15 липня кожного року) переглядати розміри ставок місцевих податків та зборів, що справляються в установленому ПКУ порядку. Відповідні ставки будуть діяти лише протягом року, на який прийняті.

Крім того, відповідно до підпункту 4.1.2 пункту 4.1 статті 4 ПКУ, одним з принципів податкового законодавства України є рівність усіх платників перед законом, недопущення будь-яких проявів податкової дискримінації - забезпечення однакового підходу до всіх платників податків незалежно від соціальної, расової, національної, релігійної приналежності, форми власності юридичної особи, громадянства фізичної особи, місця походження капіталу.

Таким чином, при розгляді зазначеної альтернативи в АРВ проекту рішення не враховані всі вимоги ПКУ, а, відповідно, некоректно оцінено її вплив на платників податку.

3. Крім того, у розділі III АРВ при визначенні альтернативних способів досягнення цілей розробником не зазначено та не проведено порівняння вигод та витрат держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожного з них у кількісному (грошовому) виразі. Під час проведення оцінки впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання розробником не наведено розрахунків витрат, яких вони зазнають як внаслідок впровадження проекту рішення (при сплаті місцевих податків та зборів), так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, що підтверджували б економічну доцільність обраного способу.

Одночасно зазначаємо, що в АРВ не обґрунтовано ставки податку, які встановлюються для суб'єктів господарювання, а також не наведено алгоритм їх визначення.

Беручи до уваги те, що розробка проекту рішення спрямована, зокрема, на збільшення обсягу надходжень до місцевого бюджету, відсутність в АРВ належних розрахунків витрат суб'єктів господарювання не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також не дозволить в подальшому об'єктивно оцінити наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає

проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

Отже, у зв'язку з неналежним опрацюванням вказаних розділів АРВ у розділі IV розробником не доведено вибір оптимального альтернативного способу.

Вищезазначене не узгоджується з вимогами статті 4 Закону щодо забезпечення дотримання таких принципів державної регуляторної політики як: ефективність – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави; та збалансованість – забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

У розділі VII АРВ «Обґрунтування запропонованого строку дії регуляторного акта» зазначено, що строк дії акта – до повторного відстеження (проводиться через один рік), з подальшим продовженням чи внесенням відповідних змін.

Виходячи із норм підпункту 12.3.4 пункту 12.3 статті 12 ПКУ та пункту 5 статті 2 та частини першої статті 3 Бюджетного кодексу України, **бюджетний період для всіх бюджетів, що складають бюджетну систему України (однією із складових якої є бюджети місцевого самоврядування), становить один календарний рік, що починається 1 січня кожного року і закінчується 31 грудня того ж року.**

Таким чином, строк дії проекту рішення становить – 1 рік.

У цьому випадку, відповідно до статті 10 Закону, періодичні відстеження результативності не здійснюються, а повторне відстеження результативності здійснюється за три місяці до дня закінчення визначеного строку, якщо інше не встановлено рішенням регуляторного органу, який прийняв цей акт, але не пізніше дня закінчення визначеного строку.

Пропонуємо привести строк дії акта відповідно до вимог ПКУ.

В таблиці розділу VIII АРВ «Визначення показників результативності дії регуляторного акта» зазначено прогностичні статистичні показники за 2016 та 2017 роки.

Відповідно до пункту 10 Методики прогностичні значення показників результативності регуляторного акта встановлюються протягом різних періодів після набрання чинності актом.

Таким чином, у вказаному розділі АРВ, прогностичні показники мають визначатися на бюджетний період, на який встановлюються ставки податку, тобто на 2018 рік.

4. У таблиці оцінки впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання розділу III АРВ вказано, що зазначене регулювання поширюється на 1 суб'єкт малого підприємництва (далі – СМП). Водночас, у колонці «Разом» зазначено 2 СМП, а питома вага групи у загальній кількості відсотків становить 11%.

У розділі 3 Тесту малого підприємництва (далі – М-тест) в таблиці розрахунку витрат суб'єктів малого підприємництва на виконання вимог регулювання (з урахуванням даних, наведених в АРВ) сумарні витрати СМП по сплаті податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, повинні скласти: 2850 грн. («прямі») X 30 грн. (адміністративні) = 2 880 грн.

Але, у пункті 4 М-тесту, сумарні витрати на виконання вимог регулювання склали 2850 грн.

Таким чином, АРВ (з М-тестом) потребує уточнення та перерахунку з урахуванням вимог ПКУ та Методики.

Підсумовуючи наведене вище, пропонуємо привести проект рішення Новоградівської сільської ради Бобринецького району Кіровоградської області «Про встановлення податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, як складової податку на майно на 2018 рік на території Новоградівської сільської ради» у відповідність до вимог чинного законодавства України з урахуванням наданих вище зауважень та пропозицій, а аналіз регуляторного впливу – до вимог постанови Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151, з метою всебічного обґрунтування впровадження даного проекту регуляторного акта.

Про результати розгляду цього листа просимо поінформувати Державну регуляторну службу України у встановленому законодавством порядку.

В. о. Голови Державної
регуляторної служби України

В. П. Загородній